

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sžd/29/2014
Identifikačné číslo spisu:	4014200069
Dátum vydania rozhodnutia:	12.11.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:4014200069.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a členov senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a JUDr. Petra Paludu, v právnej veci žalobcu A. Q., trvale bytom A. proti žalovanému Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky, Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Nitre, Krajský dopravný inšpektorát, Piesková 32, Nitra, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. p. KRPZ-NR-KDI-SK-100/2013 zo dňa 8. októbra 2013, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/10/2014-31 zo dňa 21. mája 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/10/2014-31 zo dňa 21. mája 2014 m e n í tak, že rozhodnutie žalovaného č. p. KRPZ-NR-KDI-SK-100/2013 zo dňa 8. októbra 2013 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a na ďalšie konanie.

Žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 70 € na náhradu trov konania do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Odôvodnenie

I.

Konanie o priestupku

Okresný dopravný inšpektorát Okresného riaditeľstva PZ v Nitre vydal dňa 11.06.2013 Rozkaz o uložení sankcie za priestupok č. ORPZ-NR-ODI2-474/2013-Pr, ktorým bol žalobca uznaný za vinného za priestupok proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. k) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení účinnom v čase spáchania skutku (ďalej len zákon o priestupkoch alebo „ZoP“), na tom skutkovom základe, že dňa 22.04.2013 v čase o 09.20 hod., v obci Nitra, na ul. Štefánikova trieda (za mestským úradom), ako účastník cestnej premávky jazdiaci na vozidle zn. Honda FR-V, ev. č.: U., nedodrжал pravidiel cestnej premávky ustanovené v zákone č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov a zastavil, pretože zastavil a stál horeuvedeným vozidlom v obojsmernej premávke v protismere tak, že pri následnom státi neponechal voľný aspoň jeden jazdný pruh široký najmenej 3 m pre každý smer jazdy (šírka vozovky na danom mieste je 5,1 m a šírka daného vozidla je 1,810 m). Za to mu bola uložená sankcia - pokuta 20 €. Proti tomuto rozkazu

podal žalobca odpor, čím sa rozkaz zrušil a správny orgán pokračoval v konaní.

Následne rozhodnutím Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Nitre, Okresného dopravného inšpektorátu č. k. ORPZ-NR-ODI2-474/2013-Pr zo dňa 29. júla 2013 bol žalobca uznaný za vinného zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. j), k) ZoP, pretože svojim konaním porušil ustanovenie § 3 ods. 1, § 9 ods. 1, § 23 ods. 1 s poukazom na § 137 ods. 2 písm. k/ zákona č. 8/2009 Z. z., o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase spáchania skutkov (ďalej len zákon o cestnej premávke alebo „ZCP“) na rovnakom skutkovom základe, za čo mu bola podľa § 22 ods. 2 písm. d) a e) ZoP uložená sankcia - pokuta vo výške 60 Eur Zároveň bol podľa § 79 ods. 1 zákona o priestupkoch zaviazaný uhradiť trovy konania vo výške 16 Eur.

Žalovaný rozhodnutím č. k. KRPZ-NR-KDI-SK-100/2013 zo dňa 8. októbra 2013 odvolanie žalobcu zamietol a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdil.

II.

Konanie na súde I. stupňa

Krajský súd v Nitre na základe podanej žaloby preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako i postup, ktorý predchádzal jeho vydaniu podľa § 247 a nasl. OSP, v rozsahu namietanom žalobou, pričom zistil, že postup pred vydaním napadnutého rozhodnutia i samotné napadnuté rozhodnutie žalovaného je zákonné a preto ho podľa § 250j ods. 1 OSP potvrdil.

Rozsudok odôvodnil tým, že žalobca odmietol vec vybaviť v blokovom konaní, vec bola postúpená Okresnému riaditeľstvu PZ v Nitre, Okresnému dopravnému inšpektorátu Nitra na vybavenie v skrátanom konaní, a preto prvostupňový správny orgán vydal rozhodnutie - rozkaz o uložení sankcie za priestupok. Žalobca v zmysle poučenia v rozkaze podal riadny opravný prostriedok - odpor v lehote stanovenej zákonom, preto vec bola prejednaná v správnom konaní a žalobca do záznamu zo dňa 24. júna 2013 podal vysvetlenie podľa § 60 ods. 2 zákona o priestupkoch. Z jeho vysvetlenia vyplýva, že so svojím vozidlom postál v protismernej časti vozovky na ľavej strane čo najbližšie k okraju vozovky a zastal tak, ako je to zvykom. S vozidlom na tomto mieste parkoval maximálne 15 minút a vzhľadom na okolnosti a prejednanie priestupku považuje sankciu uloženú rozkazom za neprimerane vysokú. V správnom konaní prvostupňový správny orgán zadovážil do spisu i fotodokumentáciu miesta činu, kde žalobca odstavil svoje motorové vozidlo dňa 22.04.2013 o zameraní šírky vozovky za budovou Mestského úradu v Nitre a výpis evidenčnej karty žalobcu. Následne nariadil ústne pojednávanie na prejednanie priestupku, na ktoré bol žalobca riadne a včas predvolaný a svoju neúčast' neospravedlnil. Preto správny orgán vydal rozhodnutie o priestupku dňa 29. júla 2013, s ktorým nebol spokojný žalobca a na základe odvolania žalovaný správny orgán ako druhostupňový odvolací orgán žalobou napadnutým rozhodnutím potvrdil prvostupňové rozhodnutie ako vecne správne.

V pojednávanej veci neobstojí námietka žalobcu, že jeho konanie nemohlo byť priestupkom, pokiaľ príslušník MsP do zápisu k veci uviedol, že konaním žalobcu nebol poškodený ani ohrozený žiadny záujem spoločnosti alebo že jedným z dôkazov vo vydanom rozkaze mal byť aj záznam o podaní vysvetlenia, čo podľa žalobcu nebola pravda. K tejto námietke súd považoval za potrebné uviesť, že správa o výsledku objasňovania priestupku zo dňa 20. mája 2013, vyhotovená náčelníkom MsP v Nitre, má všetky náležitosti v zmysle procesného postupu zákona o priestupkoch a vec nebola doriešená v blokovom konaní, čo je prípad žalobcu a keďže skutok bol preukázaný, vec správne bola postúpená na začatie konania o priestupku vecne a miestne príslušnému dopravnému inšpektorátu. Vec žalobcu nebola právoplatne skončená ani v skrátanom priestupkovom konaní v zmysle zákona o priestupkoch, preto bola doriešená až v správnom konaní prejednaním priestupku, kde nesporne bolo preukázané, že skutok sa stal tak, ako je opísaný vo výroku rozhodnutia a že skutok spáchal žalobca, ktorý nerešpektoval povinnosti vodiča, ktoré pre neho vyplývajú zo zákona o cestnej premávke na danom úseku. Cesta bola jasne označená dopravným značením. Žalobca si bol vedomý, že ide o obojsmernú cestu a nepoprel ani zistený skutkový stav, kde stálo jeho motorové vozidlo pri výkone hliadkovej činnosti v pridelenom rajóne Meste - stred za Mestským úradom v Nitre, ktorú skutočnosť zistil a zadokumentoval príslušník MsP v Nitre. Jednoznačne bolo preukázané, že žalobca porušil § 23 ods. 1 zákona o cestnej premávke,

lebo vozidlo odstaviť za Mestským úradom v Nitre tak, že prešiel s vozidlom do protismernej časti vozovky aj napriek tomu, že si to situácia cestnej premávky nevyžadovala a zastavil a stál v protismere a neponechal aspoň jeden jazdný pruh šírky jazdy najmenej tri metre pre každý smer jazdy. Táto skutočnosť nesporne vyplýva z fotodokumentácie a vykonaného merania na mieste samom, keďže najväčšia šírka cesty v mieste situácia vozidla žalobcu bola v tento deň 6,24 metra a šírka vozidla Honda FR-V, ev. č. U. bola 1,81 metra. Na tomto nič nemení skutočnosť a tvrdenie žalobcu „že zastal s vozidlom na tomto mieste tak, ako je to zvykom a parkoval maximálne 15 minút“. Žalobca ako vodič uvedeného motorového vozidla bol účastníkom cestnej premávky a v zmysle zákona o cestnej premávke vodič je povinný dodržiavať pravidlá cestnej premávky ustanovené v zákone o cestnej premávke vždy, v každom čase (§ 3 ods. 1 cit. zákona), pokiaľ si to nevyžaduje situácia v cestnej premávke (§ 137 ods. 2 písm. k/ citovaného zákona), čo v prejednávanej veci nebol prípad žalobcu. Pokiaľ sa správny orgán vo vydanom rozkaze zo dňa 11. júna 2013 v odôvodnení odvolal na dôkaz zabezpečený záznamom o podaní vysvetlenia žalobcom bez bližšej špecifikácie, v tomto štádiu zjavne išlo o záznam o podaní vysvetlenia k priestupku zo dňa 22. apríla 2013 č. 6307/2013, ktorý záznam žalobca odmietol podpísať z dôvodov vyššie uvedených.

Žalovaný, ako i prvostupňový správny orgán sa dôsledne riadili procesnými zásadami, ktoré sú obsiahnuté v Správnom poriadku (§ 3 ods. 4, § 32 ods. 1 a § 34 ods. 3), zadovážili si podklady pre rozhodnutie zákonným spôsobom a žalovaný, ako i prvostupňový správny orgán mali dostatok podkladov pre vydanie rozhodnutia, ktorým žalobca bol v súlade so zákonom uznaný za vinného z priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. j/, k/ zákona o priestupkoch, a preto v súlade so zákonom bolo jeho konanie kvalifikované ako porušenie § 22 ods. 2 písm. d/, e/, v spojení s § 137 ods. 2 písm. k/ zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke. Nie je preto sporné, z akých dôkazných prostriedkov správne orgány pri rozhodovaní o vine a treste žalobcu vychádzali, nakoľko riadne zistili skutkový stav a riadne vyhodnotili dokazovanie, ktoré vyústilo do zisteného skutkového stavu a skutok, ktorého sa dopustil žalobca, v súlade so zákonom prvostupňový správny orgán sformuloval do výrokovvej časti rozhodnutia. Zákon č. 372/1990 Zb. o priestupkoch upravuje postup správneho orgánu pri objasňovaní priestupkov na základe vlastného zistenia správnych orgánov alebo orgánov oprávnených objasňovať priestupky (§ 58 ods. 3) alebo na základe oznámenia fyzickej osoby alebo právnickej osoby, postup pri prejednávaní priestupkov, špeciálne upravuje náležitosti výroku rozhodnutia o priestupku (§ 77) a ďalšie náležitosti rozhodnutia ako je odôvodnenie, poučenie, sa riadi všeobecným predpisom o správnom konaní (zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní), na ktorý zákon o priestupkoch ust. § 51 priamo odkazuje. Súd dospel k záveru, že námietky žalobcu nie sú dôvodné, nakoľko súd je toho názoru, že dokazovanie bolo vykonané v dostatočnom rozsahu a náležite vyhodnotené, a preto podľa § 250i ods. 2 OSP nepovažoval za potrebné rozšíriť dokazovanie. Súd poukazuje na judikatúru EŠLP (rozsudok Ruiz Torija v. Španielsko vo veci č. 30544/96 z 20.01.1999), z ktorej vyplýva právny názor, že správny súd nemusí dať detailné odpovede na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale iba na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (prvostupňového), ale aj odvolacieho (ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia), by malo postačovať na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces. Taktiež ani podľa nálezu Ústavného súdu (I.US 402/08, I.US 342/2010) sa nevyžaduje, aby na každý argument účastníka konania (žalobca) bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia, ktorý by neprivilil účastníkovi priaznivejší výsledok.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd je toho názoru, že správne orgány dospeli k právnomu záveru v súlade so zákonom. Žalovaný správny orgán sa v rozhodnutí o odvolaní vypořiadal so všetkými námietkami žalobcu. Nezistil také vady konania, na ktoré by podľa § 250i ods. 3 OSP musel prihliadnuť, preto žalobu podľa § 250j ods. 1 OSP zamietol.

Pokiaľ ide o sankciu, ktorá bola uložená na spodnej hranici, túto žalovaný i prvostupňový správny orgán vyhodnotili v súlade s § 12 zákona o priestupkoch za zistené porušenia žalobcu podľa zákona č. 8/2009 Z. z. a riadne zdôvodnili, a preto žalobca rozhodnutím nemohol byť ukrátený na svojich právach v zmysle § 247 ods. 1 OSP.

III.

Odvolanie, vyjadrenie

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote žalobca odvolanie, v ktorom uviedol, že v správnom konaní boli o.i. porušené:

- § 87 ods. 4 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o priestupkoch“) „Obvinený z priestupku môže proti rozkazu podať do 15 dní odo dňa jeho doručenia odpor správneho orgánu, ktorý rozkaz vydal. Včasným podaním odporu sa rozkaz zrušuje a správny orgán pokračuje v konaní. Obvinenému z priestupku nemožno uložiť iný druh sankcie s výnimkou pokarhania alebo vyššiu výmeru sankcie, než bola uvedená v rozkaze, ak sa pri prejednávaní priestupku nezistia nové podstatné skutkové okolnosti.“

- § 3 ods. 4 Správneho poriadku „Správne orgány sú povinné svedomité a zodpovedne sa zaoberať každou vecou, ktorá je predmetom konania, vybaviť ju včas a bez zbytočných prieťahov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správne mu vybaveniu veci. Ak to povaha veci pripúšťa, má sa správny orgán vždy pokúsiť o jej zmierne vybavenie. Správne orgány dbajú na to, aby konanie prebiehalo hospodárne a bez zbytočného zaťažovania účastníkov konania a iných osôb.“

- § 3 ods. 5 Správneho poriadku „Rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.“

Výsledkom správneho konania po podaní odporu bolo uloženie vyššej sankcie v priamom rozpore s § 87 ods. 4 zákona č. 372/1990 Zb. bez akéhokoľvek preukázania nových podstatných skutkových okolností, ich preukázania alebo aspoň odôvodnenia takéhoto postupu správneho orgánu. Svojvoľné porušenie tohto ustanovenia umožňuje bezdôvodnú šikanu občanov, ktorí sa rozhodli využiť svoje právo na podanie odporu a preskúmanie rozhodnutia.

Samotný skutok - parkovanie na účelovej komunikácii za MsÚ v Nitre v rozsahu max. 10 minút spôsobom ako je v danom mieste obvyklé sa podaným odporom nezmenil. Napriek tomu sa v rozpore s § 3 ods. 5 Správneho poriadku dostal do karty vodiča - žalobcu - záznam v tomto zmysle:

Rozhodnutie ORPZ-NR-ODI2-474/2014-Pr, vydané 29. júla 2013, kde sa uvádza, že išlo o závažný spôsob konania a boli spáchané nasledovné priestupky:

§ 3 ods. 1 Zák. č. 8/2009 Z. z., § 9 ods. 1 Zák. č. 8/2009 Z. z., § 23 ods. 1 Zák. č. 8/2009 Z. z., § 22 ods. 1 pís. k) Zák. č. 8/2009 Z. z., § 22 ods. 1 pís. l) Zák. č. 8/2009 Z. z.

Takýto záznam je v príkrom rozpore s tým, aký priestupok sa žalobcovi kládol za vinu a tiež s tým, ako takéto konanie, ktoré je bežné vzhľadom na nedostatok parkovacích miest za MsÚ, bolo posudzované u iných účastníkov cestnej premávky, ktorí konali podobným spôsobom. Zároveň právna kvalifikácia vôbec nezodpovedá hmotnej stránke veci, t. j. tomu, čo sa vlastne v skutočnosti stalo. Tento rozpor sa dá považovať za hmotnoprávnú vadu konania.

Najvyšší súd SR vo viacerých rozsudkoch zdôraznil, že povinnosťou správneho orgánu je zistiť všetky právne rozhodné skutočnosti bez ohľadu na to, v koho prospech svedčia. Podľa Najvyššieho súdu SR ak vzniknú pochybnosti o zavinení, musí správny orgán rozhodnúť v prospech obvineného. Realizácia zásady prezumpcie neviny znamená, že správny orgán je povinný dokázať vinu obvineného z priestupku a ak sú o nej pochybnosti, musí rozhodnúť v prospech obvineného.

Žalobca ďalej uviedol, že nezodpovedá skutočnosti, že jazdil v protismere, ani že sa neospravedlnil na prerokovanie priestupku, pretože sa ospravedlnil aj ústne aj písomne (Návrh na doplnenie spisu zo dňa 25. júla 2013). Z jeho opakovaných podaní a osobných návštev je zrejmé, že mal záujem na riadnom prejednávaní veci tak ako sa stala. Napriek tomu v rozpore so zásadami správneho konania konal správny orgán hlavne z pozície sily a šikany, čím podľa jeho názoru došlo k porušeniu Ústavy Slovenskej republiky v článku 46:

1/ Každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

2/ Kto tvrdí, že bol na svojich právach ukrátený rozhodnutím orgánu verejnej správy, môže sa obrátiť na súd, aby preskúmal zákonnosť takéhoto rozhodnutia, ak zákon neustanoví inak. Z právomoci súdu však nesmie byť vylúčené preskúmanie rozhodnutí týkajúcich sa základných práv a slobôd.

3/ Každý má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom.

Na záver žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vyslovil právny názor, že v konaní boli

porušené jeho práva a že rozhodnutie vo veci samej je vecne nesprávne.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny a zodpovedajúci zákonu. Zdôraznil, ako došlo k dopravnému priestupku žalobcu s tým, že situácia pred budovou Mestského úradu v Nitre je riešená ako zvislým dopravným značením - prikázaný smer jazdy okrem vodičov MsÚ, tak aj vodorovným prerušovaným značením. K ďalšej námietke žalobcu uviedol, že porušením pravidiel cestnej premávky závažným spôsobom podľa zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke je jazda v protismernej časti cesty, ak si to nevyžaduje situácia v cestnej premávke. Má za to, že v danej veci bolo prvostupňovým správnym orgánom dokazovanie vykonané procesné legálnymi dôkazmi, skutkový stav bol riadne spoľahlivo zistený a preukázaný a žalobca bol zákonne uznaný vinným zo spáchania priestupku. Odvolacie námietky považuje za nedôvodné a má za to, že zo strany žalobcu ide o účelovú snahu vyhnúť sa právnej zodpovednosti za vedome spáchaný dopravný priestupok.

IV.

Konanie pred Najvyšším súdom Slovenskej republiky
ako súdom odvolacím

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov, ďalej len „OSP“, v spojení s § 10 ods. 2 OSP), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá OSP v spojení s § 211 a nasl. OSP) a jednomyseľne dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

Podľa § 250ja ods. 2 OSP, odvolací súd rozhodne o odvolaní spravidla bez pojednávania, ak to nie je v rozpore s verejným záujmom. Na prejednanie odvolania nariadi pojednávanie, ak to považuje za potrebné, alebo ak vykonáva dokazovanie.

Odvolací súd vzhľadom na stav a povahu veci nepovažoval za potrebné na prejednanie veci nariaďovať pojednávanie a takýto postup nebol v rozpore s verejným záujmom.

Deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený 12. novembra 2014 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP).

Predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie, ktorým bol žalobca uznaný za vinného z priestupkov podľa § 22 ods. 1 písm. j) a k) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch (ďalej iba ZoP) na vyššie uvedenom skutkovom základe, za ktorý mu bola podľa § 22 ods. 2 písm. d) a e) ZoP uložená sankcia - pokuta vo výške 60,- Eur a tiež povinnosť uhradiť trovy konania vo výške 16 Eur.

Podľa § 2 ods. 1 ZoP, priestupkom je zavinené konanie, ktoré porušuje alebo ohrozuje záujem spoločnosti a je za priestupok výslovne označené v tomto alebo v inom zákone, ak nejde o iný správny delikt postihnutelný podľa osobitných právnych predpisov, alebo o trestný čin.

Podľa § 3 ods. 1 zák. č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj ZCP), účastník cestnej premávky je povinný dodržiavať pravidlá cestnej premávky ustanovené v tomto zákone.

Podľa § 9 ods. 1 ZCP, vodič je povinný na vozovke alebo v jazdnom pruhu jazdiť vpravo pri pravom okraji vozovky alebo jazdného pruhu; to neplatí pri obchádzaní, predchádzaní, otáčaní alebo odbočovaní.

Podľa § 23 ods. 1 ZCP, vodič smie zastaviť a stáť len vpravo v smere jazdy v jednom rade a rovnobežne s okrajom cesty, čo najbližšie k okraju cesty a na jednosmernej ceste vpravo i vľavo. Ak nie je ohrozená bezpečnosť a plynulosť cestnej premávky, vodič smie v obci zastaviť a stáť kolmo, prípadne šikmo na okraj cesty alebo zastaviť v druhom rade. Pri státi musí zostať voľný aspoň jeden jazdný pruh široký najmenej 3 m pre každý smer jazdy. Pri zastavení musí zostať voľný aspoň jeden jazdný pruh široký najmenej 3 m pre oba smery jazdy.

Podľa § 137 ods. 2 písm. k/ ZCP, porušením pravidiel cestnej premávky závažným spôsobom je jazda v protismernej časti cesty, ak si to nevyžaduje situácia v cestnej premávke.

Podľa § 22 ods. 1 písm. j/ ZCP, priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten, iným spôsobom ako uvedeným v písmenách a/ až i/ sa dopustí porušenia pravidiel cestnej premávky závažným spôsobom podľa osobitného predpisu.

Podľa § 22 ods. 1 písm. k/ ZCP, priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten, kto iným konaním, ako sa uvádza v písmenách a/ až j/, poruší všeobecne záväzný právny predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky.

Podľa § 22 ods. 2 písm. d/ ZCP, za priestupok podľa odseku 1 písm. j/ možno uložiť pokutu od 60 eur do 300 eur a zákaz činnosti do dvoch rokov.

Podľa § 22 ods. 2 písm. e/ ZCP, za priestupok podľa odseku 1 písm. k/ možno uložiť pokutu do 100 eur.

Podľa § 87 ods. 4 ZoP, obvinený z priestupku môže proti rozkazu podať do 15 dní odo dňa jeho doručenia odpor správneho orgánu, ktorý rozkaz vydal. Včasným podaním odporu sa rozkaz zrušuje a správny orgán pokračuje v konaní. Obvinenému z priestupku nemožno uložiť iný druh sankcie s výnimkou pokarhania alebo vyššiu výmeru sankcie, než bola uvedená v rozkaze, ak sa pri prejednávaní priestupku nezistia nové podstatné skutkové okolnosti.

Preskúmaním predloženého spisového materiálu Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací zistil, že správne orgány aplikovali správne najmä ustanovenia zákona o priestupkoch na vzniknutú situáciu, najmä na posúdenie skutku, nie však na uloženie sankcie.

Zo skutkových zistení vyplýva bez akýchkoľvek pochybností, hoci žalobca namietal, že neporušil žiadne predpisy, pretože za MsP v Nitre sa tak bežne parkuje, že na komunikácii s obojsmernou prevádzkou zastavil a stál v protismernom pruhu jazdy (hoci to situácia v cestnej premávke nevyžadovala), keď bol kontrolovaný hliadkou mestskej polície.

Odvolací súd k skutkovým zisteniam dodáva, že napriek tomu, že z parkovania na komunikácii, kde bol kontrolovaný aj žalobca, vznikol akýsi zvyk vodičov, tento zvyk nebol a nie je v súlade so zákonom o cestnej premávke, pretože ide o obojsmernú komunikáciu a na jazdu po nej i na zastavenie a státie treba uplatniť ustanovenia zákona o cestnej premávke. Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmaním pripojeného administratívneho spisu nezistil ani pochybenie v tom, že by žalobca bol ukrátený na svojich ústavných právach týkajúcich sa súdnej či inej ochrany porušenia práv. Zo spisu je zrejmé, že podkladom k vydaniu rozkazu o uložení sankcie za priestupok bolo jeho vyjadrenie na mieste skutku. Rovnako je zrejmé, že na pojednávanie 29. júla 2013 sa neospravedlnil a preto správny orgán oprávnené konal v jeho neprítomnosti. Z listiny nazvanej Návrh na doplnenie spisu zo dňa 25. júla 2013 nevyplýva žiadne ospravedlnenie, len konštatovanie, že žalobcova účasť na prejednaní priestupku by bola zbytočná, keďže už v prerokúvanej veci uviedol všetko, čo chcel.

K tomu odvolací súd dopĺňa, že účasť žalobcu na konaní v postavení obvineného z priestupku je jeho právom, nie povinnosťou. Ak sa teda rozhodol nezúčastniť sa prerokovania priestupku 29. júla 2013, využil tým svoje právo.

Na rozdiel od doterajších konštatovaní Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací spravujúc sa citovanými ustanoveniami zákonov prisvedčil tvrdeniu žalobcu, že po zrušení rozkazu o uložení sankcie za priestupok vydanom ORPZ ODI v Nitre pod č. ORPZ-NR-ODI2-474/2012-Pr dňa 11. júna 2013 nedošlo v konaní k zmene zisteného skutkového stavu.

Odvolací súd v súlade so zásadou platnou v trestnom práve i v správnom súdnictve, ktoré koná o uložených sankciách - reformatio in peius - zákaz zmeny k horšiemu, vyjadrenej v ustanovení § 87 ods. 4 ZoP citovaného v tomto rozsudku nemohol ponechať bez povšimnutia, že po zrušení uvedeného rozkazu na základe odporu, ktorý proti nemu podal žalobca, došlo v neskoršom konaní a najmä preskúmaných rozhodnutiach nielen k sprísneniu posúdenia konania žalobcu aj podľa § 22 ods. 1 písm. j) ZoP, teda už nielen podľa písm. k) tohto ustanovenia a aj k sprísneniu uloženej sankcie z 20 € na 60 €, hoci to uvedená zásada ako aj ustanovenie zákona priamo zakazuje.

Pretože preskúmané rozhodnutie nebolo vydané v súlade so zákonom, Najvyšší súd Slovenskej republiky zmenil napadnutý rozsudok podľa § 250ja ods. 3 OSP tak, že preskúmané rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie so záväzným právnym názorom, že v danej veci je potrebné prehodnotiť uloženie sankcie i právnu kvalifikáciu konania žalobcu za uvedený priestupok a sankciu uložiť tak, aby bola v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami a zároveň spĺňala účel, pre ktorý bola uložená.

V.

Trovy konania

O trovách konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ustanovenia § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 1 a 2 OSP a § 246c ods. 1 vety prvej OSP tak, že úspešnému žalobcovi priznal ich náhradu z titulu súdnych poplatkov za podanú žalobu a odvolanie (2 x 35 €).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.